

Amerikafärd.

ACC. N:R M. 11696:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vi var elva syskon i mitt hem. Anders f. 1879, Nils Johan f 81, Johanna f 83, Josef f 85, Hans f 88, Hans II f 89, Martin 92, Emanuel f 94, Maria 97, Ester f 1900 och Johannes 03. Vår far var skutskeppare och fiskare. Av barnen dog ett som liten⁶ och sju reste till Amerika,

Johanna reste först. På hösten 1899. Hon var bara 15 år gammal då, skulle fylla 16. En kusin till oss, Carolina Hansson, var hemma på besök. Hon sa att hon hade det bra därborta och att det borde Johanna också få det om hon reste med. Johanna gick hemma. Hon hade inte lärt till något yrke. Hon hade blivit konfirmerad på våren. Biljetten kostade omkring 110 kronor. Far betalade den. Hon reste med den danska Tingvallalinjén över Kristiania sedan direkt till New York. Där fanns flera båtar i rederiet, men jag kommer inte ihåg vad den hette, för jag var på sjön då.

Johanna kom till New York och stannade där. Carolina skaffade henne plats som hemhjälp eller hembiträde. Hos Mrs Hunt och här var hon i två år. Sen tog hon plats hos amiral Mac Kensey (han hade varit med i Spansk-amerikanska kriget 1898) och hon stannade där i 20 år. Först var hon kammarjungfru hos frun i huset, men denna dog och då an-

ACC. N:R M. 11696:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ställde Mac Kensey en husföreståndarinna. Även denna dog medan Johanna var där. Den gamle hade till slut tre svenska flickor i sin tjänst och Johanna blev hans privatsekreterare. Hon trivdes mycket bra och hon träffade här en hel del sjöofficerare. Bl.a. "Maines" befälhavare Sigsbie.

Johanna stannade hos gubben så länge han levde. Då han dog blev hon fri. Hon gick nu genom en sjuksköterskekurs och tog jobb genom ett kontor. Ibland fick hon stanna på ett ställe i en vecka, ibland 14 dagar, ibland en månad. Hon var alltså privatsköterska och hon trivdes bra med arbetet.

Hon har varit hemma och hälsat på många gånger. Hon var bl.a. hemma år 1905 och hade då sällskap med Carolina som hon reste över med första gången. Någon gång var hon hemma ett halvår. Med tiden tog hon tjänst hos en släkting för att passa hans två barn. Hon gifte sig med en skolkamrat från Abbekås omkring år 1924. Hon hade varit hemma och hälsat på i Abbekås och då begärt att få adresser till mina bröder och andra. När hon besökte dom träffade hon sin blivande man. Han hade en farm i Minnessota och hon flyttade dit. Nu är hon 66 år

ACC. N:R M. 11696:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och de tänker dra sig tillbaka genom att bygga hus i staden Redwood Falls och slå sig ner där.

Den andre av mina syskon som reste över till Amerika var Josef. Han var det fjärde barnet i ordningen. Han reste år 1904. Han var utlärare skräddare. Han reste över Malmö, med en svensk linje som het^Ate ankarlinjen. Resan kostade cirka 125 kronor. Han fick pengarna av far. Självt hade han inte haft mer än kost och logi under sin lärtid, så att han hade inte kunnat spara ihop något. Han följde med en svåger till mej över och de reste till Chikago. Josef fick bo hos min svåger tills att han fått plats. Medan han väntade på jobb lärde han sig språk och seder. Han hade lätt för att lära och under de två månader han bodde hos min svåger hann han lära mycket.

Så fick han plats som skräddare. Och han stannade i Chikago till 1917. Han slog sig då tillsammans med den yngre brodern Nils och de två gav sig ut och tog farmar. Di fick fri jord till fammar, troligen var det i Iowa. Han lånade pengar till maskiner och utsäde av Johanna. Hon tjänade bra och var sparsam. Men allt vad han hade lånat gick sin väg. Di fick inte se röken av det. Di höga majspriserna

ACC. N:R M.11696:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sjönk plötsligt efter kriget och då måste di lämna allt. Di bodde på en slätt som var så plan att man kunde se horisonten utan att ^{ens,} ett enda träd hindrade sikten. För att köra in till stan måste de åka lång, lang väg. Och för att få ihop till ett lass kol att elda med måste de lämna ett lass majs. De började då att elda med majs.

Josef hade gift sig år 1906 med en tös från Svedala, Gerda hette hon. De hade två pojkar - Sven och Marcel. Hans fru dog emellertid i "spanskan". Efter att han hade lämnat farmen flyttade han till Illinois och arbetade där på någon farm och gifte om sig. Efter någon til reste han till Los Angeles-området.

ACC. N:R M. 11696:57

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag växte upp hemma i Abbekås var det riktig amerikafeber. Abbekåsare som kom him för att hälsa på talade om hur bra di hade det och lockade på så sätt med sig andra ditöver. Jag minns en gång att en abbekåsare var hemma och då han reste igen hade han boråt 20 ungdomar med sig tillbaka.

Där var t.o.m. en enarmad man från Abbekås som reste över till Amerika. En vild hingst hade bitit armen av honom. Fattigvårdsmyndigheterna tog hand om honom och skickade honom till Lund, där han på ett par månader gick genom en kurs och blev skollärare. Men han hade dåligt betalt. Han reste över till Amerika tillsammans med en bekant. Han var där i ungefär sex år och samlade på denna tid ihop så att han härhemma kunde köpa ett hus och lite jord till det. När jag frågade honom hur han kunde klara sig i Amerika, där arbetstakten var hårdare, svarade han, att han först arbetat lite här och där. Men så fick han höra att man behövte en vattenbärare vid en kolmina (kolgruva). Han gick dit och pratade med gubbarna och fick jobbet. Han skulle bära vatten till folket som arbetade under jorden. Han hade en stålkrok, så att han ledigt kunde bära två spannar vatten. Han hade en stor fin grammofon med sig hem och han spelade engelska skivor, som han över-satte för oss. Han hade bambustift istället för vanliga nålar.